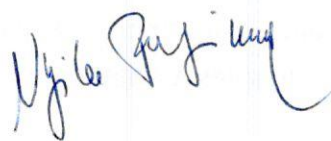

Esélyegyenlőségi szószóló beszámolója

2021

Készült: Budaörs, 2021. november

Nyikes Fatime

esélyegyenlőségi szószóló

Előszó:

Szószóló a feladatait az esélyegyenlőség megvalósítása érdekében a Szociális Munka Etikai Kódexében meghatározott szakmai és etikai normák szerint végzi.

Alapvető célja, hogy munkája során az általa nyújtott szolgáltatások megkülönböztetés nélkül elérhetőek legyenek minden kliens számára, megteremtve a lehetőséget a hátrányos helyzetű társadalmi személyek, csoportok részére a hozzáférési esélyeik javítására. Ennek érdekében arra törekszik, hogy elfogultságtól mentesen lépjen fel minden megkeresés ügyében, elhárítson, kiküszöböljön és elkerüljön minden olyan befolyásoló tényezőt, amely az ilyen irányú munkavégzését gátolja.

Az esélyegyenlőségi elvek érvényre juttatása érdekében célja a szociális területen tevékenykedő intézményekkel, szervezetekkel és szakemberekkel való kapcsolatfelvétel és -tartás, hogy hálózatként együttműködjenek a társadalmi problémák megoldása érdekében. Ehhez szakmaközi egyeztetéseket, fórumokat, programokat szorgalmaz a hatékony együttműködés érdekében, melyben fontos szerepe van a bizalom, a tolerancia, az elfogadás erősítésének és a közösségfejlesztésnek.

A szószóló elősegíti, hogy a társadalmi változások a kliensei számára a szabadság és a társadalmi igazságosság elve alapján érvényesülhessen, a beavatkozása révén pedig a rászorulóknak a társadalmi környezetükkel is fokozottabban kapcsolatba kerülhessenek és igényeik és kéréseik eljuthassanak a város döntéshozatali szervéhez érdekeik kellő képviseletével.

Az esélyegyenlőség esetleges hiányát tapasztalva a szószóló a helyzetfelismerés és problémafeltárás után javaslatot tesz a helyzet megoldására.

Az esélyegyenlőségi elvek érvényre juttatása érdekében a szószóló fokozottan ügyel az egyenlő bánásmód, az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás követelményének érvényesülését segítő intézkedésekre.

Sérülékeny csoportok Budaörsön és a területekhez kapcsolódó észrevételek, megkeresések:

Ezt az évet is rendhagyóan alakította a pandémia. A tavalyi évhez hasonlóan a tavaszi korlátozások gyengítették a személyes kapcsolatokat és a mindennapokban is erős változásokat indukált.

A figyelem fókusza a helyzetkezelésre csoportosult át. Erősen átíródtak a feladatok és a vírushelyzet előidézte új típusú problémák megjelenésére kellett reagálni.

A fejlesztendő területekre a pandémia miatt kevés figyelem és forrás jutott, így vannak szakmai feladatok, melyeket szükséges a jövő évben napirendre tűzni. Elengedhetetlen lenne olyan szakmaközi egyeztetéseket kezdeményezni, melyek rendszerbe fogják a különböző

szakterületeket annak érdekében, hogy a szociális hálóból ne eshessen kis senki amiatt, hogy nem érnek össze eléggé a szálak, nem működnek együtt a szakemberek. Továbbra is probléma, hogy a budakeszi Híd Szociális és Gyermekjóléti Szolgálatnál vannak olyan budaörsi ügyek, melyekről nem tudnak a saját szakembereink. Az iskolai szociális munkások nem feltétlenül dolgoznak össze a védőnőkkel, van eset, hogy nem is tudnak egymásról.

Elengedhetetlennek tartom, hogy folytatódjon a párbeszéd a különböző területek szakemberei között az eredményesség érdekében. Mint például a működő jelzőrendszeri ülések, úgy kellene működjön a gyermekvédelmi kerekasztal, vagy az iskolai rendszer segítőinek fóruma.

A szociális ellátórendszerrel kialakult kapcsolat mentén igyekeztem figyelemmel kísérni a folyamatokat. Az Önkormányzat szociális osztálya a jövedelmüket elvesztő rászorulóknak nyújtott anyagi támogatást. Az idei év decemberében ismét indítványozza a Szociális Iroda vezetője az alsó jövedelemhatár emelését, hogy ne essenek el a kis jövedelemmel rendelkezők a segélyek lehetőségétől az alapjövödelmük minimális emelkedése végett. Az állami költségvetés nem képes a mélyszegénységből kiemelni embereket azzal a jövedelem emeléssel, melyet folyósítani tud. Nem beszélve a rohamosan növekvő árakról, melyet sem a bérek, sem a juttatások nem tudnak követni. Sajnos, továbbra is elengedhetetlen az alacsony jövedelműek támogatása.

Gyermekek és fiatalok:

A családok szakszolgálat általi támogatásának mutatói, már augusztusra elérték a pandémiát megelőző idők számait. A korábbihoz képest jóval több esetben fordultak az ellátórendszerhez, illetve volt szükséges a beavatkozás bizonyos, családokat érintő probléma megoldásánál.

A kliensek körének bővülése mögött több ok is húzódhat:

Elsődlegesen a szolgálat egyre erősödő jó híre és ismertsége okozhatja. Az új szakmai vezetés partnerségre törekszik a segítő kapcsolatokban és ez erősíti a bizalmat a segítségkérés melletti döntéseknél. A másik ok sajnos a társadalmi folyamatokkal és nem utolsósorban a pandémia okozta szeparációval függ össze. Több az összezártság miatt a családon belüli erőszak, a szexuális visszaélés és a gyermekek iskolai, kortárscsoporttól elszenvedett abúza is.

Fiataikorúk:

Egyik megkeresésem egy bántalmazott serdülőtől érkezett, miszerint társai által vélelmezett jegyek alapján szexuális mássággal bélyegezték meg és az atrocitások miatt kialakult egy konstans iskolakerülés a gyermekben.

Az iskolai bántalmazások egyre nagyobb problémát okoznak a gyermekek körében már a 10 éves korosztálytól kezdve egészen a 18 éves korcsoportig.

Javaslatom a prevenció speciális területe lenne, miszerint már az első osztályban hangsúlyt kellene fektetni egymás elfogadására a jó példák, az értékek, a társadalmi normarend bemutatásával. Fontosnak gondolom, hogy a hagyományos családmódel kapjon hangsúlyt a nélkülözhetetlen szerepek kihangsúlyozásával, de elfogadást is kell tanítani a mai társadalom családszerkezeti változásai felé is. Sajnos az értékvesztés és a hagyományos családmódel halványodása és az átíródó normák nehezítik a gyermekek eligazodását a világban, de nem a kirekesztés a megoldás, vagy a stigmatizáció. Ezeket kellene keretbe rendezve átadni a fejlődő generáció számára, mintegy kapaszkodókat a különböző élethelyzetek kezelésének érdekében.

Az előző ciklusban a fiatalok devianciájával kapcsolatosan érkezett hozzám több jelzés és igény a területhez kapcsolódó szakmai munkaáttekintésére. Több panasz jutott el hozzám a fiatalok alkohol- és drogfogyasztásával kapcsolatban, valamint az agresszív viselkedés erőteljes megjelenésére vonatkozóan. Ezek a tünetek az oktatási kereteken belül is megjelennek, de az iskolai kötelezettségek utáni szabadidőben még inkább tetten érhetők.

Megkerestem a gyermekjóléti szolgálat munkatársait, akik megerősítették a probléma jelenlétét a városban. Leginkább azon gyermekeket érinti jobban, akik szülői háttére elhanyagoló, vagy labilis, esetleg elkerülő viselkedéssel reagáló, vagy egyenesen tagadó. Az utóbbi esetekben szinte lehetetlen a beavatkozás és az érdemi segítségnyújtás. Főként, ha a fiatal már betöltötte a 18. életévét és már nem tartozik a Gyermekjóléti Szolgálat hatásköre alá.

A Gyermekjóléti Szolgálat szakmai vezetőjének véleménye szerint továbbra is hiányzik az utcai szociális munka a városból. A budakeszi központ (Híd Szociális, Család és Gyermekjóléti Központ és Szolgálat) feladata, ellátási kötelezettségei közé tartozik az utcai szociálismunkás intézményének kiépítése, mely megkönnyítené a különböző problémával, devianciával küzdő gyermekek és fiatalok megsegítését, személyes kapcsolat kiépítésén keresztül. Ebben az esetben is hozzáadhatna az eredményességhez a szubszidiaritás elvének megvalósulása. Oda kell menni, ahol a probléma manifesztálódik, csekély esélyt jelent az intézményeken belül várni az érintettek jelentkezését.

A problémával élő fiatalok vagy nem ismerik fel az életvitelük problematikáját, vagy nem tudnak, nem mernek segítséget kérni, főként hivatalos szervtől. A szülői beavatkozás nélkül a szakembereken múlik az eredményesség - el tudják-e érni a célcsoportot?

A RÉV szolgálata az idei évben nem újult meg a város szerződése egyrészt a pandémia, másrészt a szakmai koncepció újragondolásának igénye miatt. A területhez kapcsolódó szakemberek javaslatai szerint inkább prevencióra lenne szükség az iskolákban és olyan személyes kontaktra, aki becsatornázottan a teljes ellátó rendszer részeként már a jelzőrendszerrel kapcsolatba tud kerülni az érintettekkel.

Összegezve:

Fontos lenne, - ahogy a vírus helyzet engedi - folytatni a gyermekvédelmi kerekasztal munkáját, ahol egy fórumon jelen vannak a terület minden szegmensének képviselői a hatékonyabb és gördülékenyebb intézkedésekért.

Javaslom olyan akciókat szervezni, ami a prevencióra nagyobb hangsúlyt fektet és az akut probléma kezeléséhez is ad iránymutatást és kezdeményezőkézséget.

Egy saját városi státuszú utcai szociális munkás hangot adhatna a problémáról, felhívhatná a figyelmet akár saját példán keresztül is arra, hogy lehet máshogyan is szabadidőt eltölteni, vagány életvitelt kiépíteni, ami mégsem romboló. Ehhez lehetne egy olyan helyet kialakítani, ahol mindenki elérhető a szociális munkás, aki inkább barát és klubvezető, mintsem merev intézményesített szakember. Egy ilyen hely létrehozása a városban, amit magukénak éreznek a fiatalok, már régóta fel-fel bukkánó téma. Amennyiben a Tanoda lehetőséget kap átköltözni a lakótelepre, a megüresedett helyiség alkalmas lehet egy ilyen fajta közösségi tér kialakítására. Eredményes akció lehet egy ilyen komplex projekt a város nehéz fiatalsága körében.

A RÉV szolgálat közvetlen feladata is lehetne egy prevenciós csoport indítása a témában, a kapcsolat kiépítése érdekében. Ha kicsit tudnak oldódni a gyerekek, fiatalok, lehet, hogy szívesebben kérnek segítséget egy Budapesten működő szervezettől.

Az erősödő addiktológiai problémák szükségessé teszik gyermek-addiktológus jelenlétét a városban, úgy, mint a fokozódó stressz jelenléte már a gyermekeink életében a gyermek pszichiátriai szakorvos rendelőt is Budaörsön.

Gyermekek:

A sajátos nevelési igényű gyermekek száma sajnos egyre növekvő tendenciát mutat, ami az óvodai nevelés idejére eső korai fejlesztés óriási jelentőségét még inkább felértékeli a fejlődésük jövőre gyakorolt hatása miatt.

Egyre több az ADHD és az autizmus diagnózisa, valamint egyéb figyelem és magatartás zavaros gyermek. Említeni sem szükséges mennyire fontos a későbbi, deviáns viselkedési minta

megjelenése szempontjából és azok társadalmi hatásairól, a megfelelő foglalkozás és fejlesztés, nevelés ezeknél a gyermekeknél.

Bizonyos fejlesztésekre kizárólag gyógypedagógiai végzettséggel rendelkező fejlesztő tanár alkalmazható és nincs kellő számban a terület igényeit kielégítő szakember.

Probléma még a nagy létszámú csoportok az óvodákban. A Rózsa utcai tagóvoda 13 fős integrált csoportja egy modellértékű működés.

A 0-6 éves kor közötti időszak korai fejlesztése - mindezen problémák és nehézségek ellenére - magas minőségben valósul meg a városban. Ennek az oka Budaörs városának példaértékű szemlélete, mely révén a pedagógusait anyagi és továbbképzéseken keresztül szakmai támogatásban is részesíti.

Mivel a városvezetés a központi elvonások ellenére is fontosnak tartja a korábbi színvonalon teljesíteni feladatellátási kötelezettségeit, - még ha ez nagymértékben terheli is a költségvetést -, fontos, hogy a város akár saját erőből megoldja a szakemberhiány sürgető problémáját, főként, hogy 2000. szeptember 1-től megvonták a mentességet bizonyos készségbeli akadályozottság esetében. Tehát több fejlesztéssel kell a gyermekeket szintre hozni, de - mivel személyi bővítés nem történt - ugyanannyi humánerővel mint eddig.

Összegezve:

- szerencsés lenne legalább két gyógypedagógust felvenni a városnak a további igények kielégítésére,
- kis létszámú csoportokat létrehozni a Rózsa utcai mintára. A jelenlegi humánerő nem tud nagyobb kapacitást a területre fordítani, de a színvonalas fejlesztő munka megalapozásához szükség lenne e terület bővítésére.

Időskorúak:

A Máltai Szeretetszolgálat látja el Budaörsön a házi segítségnyújtást 42 főre szerződve, de jellemzően a súlyos esetek ellátása fér csak bele ebbe a keretbe. A bevásárlást, mentálhigiénés támogatást igénylőket gyakran el kell utasítaniuk. Anyagi rászorultság szerint is rangsorolnak, aki a nyílt munkaerőpiaci segítséget is meg tudja fizetni, azoknak inkább ezt ajánlják, hogy a kisebb jövedelemmel rendelkezőknek tudják biztosítani az ellátást, rászorultság alapján. Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség által működtetett idősök otthonának kapacitás növelő, valamint akadálymentesítő beruházása a város támogatásával napjainkra már elkészült. A bővítés több férőhelyet biztosított a célcsoport számára, 30 fővel növekedett, így az alapellátásból többen bekerültek a bentlakásos szakellátási ágba. Ez egy olyan minőségi és mennyiségi fejlesztés, melyre méltán lehet Budaörs büszke.

Sajnos azonban a szükségletet ez a fenti szám sem tudja lefedni. Egyre fokozódó problémát jelent az idős demensek elhelyezése. Az időskorúak anyagi lehetőségeihez képest elérhető

otthonokban hosszú hónapos várólista miatt a családokra olyan teher hárul, ami felemésztheti tartalékaikat. Kevés az idősgondozás férőhelyeinek száma a megnövekedett igényekhez képest. Sajnos ezt még tovább nehezíti, hogy a demencia is egyre gyakoribb kórkép az idősök körében, ami visszafordíthatatlan és gyógyíthatatlan folyamata a leépülésnek. Megfelelő ellátás és foglalkozás mellett lassítható, de az idő előrehaladtával állandó felügyeletet igényel. A családok leterheltsége mellett a mai modern társadalomban nem, vagy csak nagy áldozatok révén tudják az idős, beteg emberek ellátását otthon megoldani, az emberi méltóság szem előtt tartásával.

A pandémia miatti elhalálozások is befolyással vannak a számokra, de még így is folyamatosan érkeznek az igények az alapellátás szolgáltatásaira.

Az előző ciklusban megkeresés érkezett a Clementis László utcai gondozó központ épületének állapotával kapcsolatosan. A régi építésű ingatlan aládúcolt állapota veszélyezteti az ellátás biztonságát. Sürgető lenne az épület felújítása. A korszerű és minden igényt kielégítő nyugdíjas ház mellett az életveszélyesnek ítélt idősök napközije között óriási a kontraszt. Az idei év egyik örömhíre, hogy megtörtént az ingatlan felújításával kapcsolatos felmérése, valamint a jövő évi költségvetésbe történő betervezése.

Egészségkárosodással és fogyatékossgal élő személyek:

Az alapellátási kötelezettségén felül a város olyan szakellátási formák finanszírozását is vállalta, melyek esetenként civil szervezeteken keresztül valósulnak meg.

Így támogatást élvez a Mozgáskorlátozottak Budaörsi Egyesülete, a Buláke és a Seneca Alapítvány is. A Fészek Gyermekvédő Egyesület átmeneti gyermekotthont tart fenn krízisbe került 0-18 éves korú gyerekek számára, bár monopol helyzete miatt akkor is pénzbe kerül a városnak a hely fenntartása, ha nincs krízisben lévő gyermek.

Támogató szolgálat fenntartása nem kötelező települési szinten, ennek ellenére a város feladatának érzi annak működtetését, így a fogyatékossgal élők irányába biztosítja a szállítást, hogy eljuthassanak szakintézményekbe, szakellátásokra.

A támogató szolgálat óraszámai alakulásában tetten érhető az emberek visszahúzódása. Annak ellenére sem állt vissza a korábbi idők igénye a szállításra, hogy nem voltak annyira szigorú intézkedések a kijárásokra vonatkozóan. A bizalom még nem tért vissza a járvány terjedésének veszélyétől való félelem miatt, ez a jelenség még mindig otthon tartja az embereket, főként a kiszolgáltatottabb célcsoport tagjait. Az ágazat vezetői új szolgáltatások meghonosítását látják szükségesnek, mivel az otthonokban nyújtandó segítség irányába viszont megnövekedett az igény. Ennek megvalósításának akut akadálya a munkaerőhiány, nem találnak olyan embert, aki a kliensek otthonában ápoló gondozó feladatellátásra alkalmas lenne.

A pszichoszociális fogyatékkal élők ellátása igényelne nagyobb kapacitást. Sajnos, semmilyen nappali ellátás nem biztosít megoldást ennek a célcsoportnak, illetve hozzátartozóinak. A klinikai ellátás szünetében hasznos lenne valamilyen segítség a családsegítő szakembereinek túl, mivel nagyon megterheli a családokat, ha magukra maradnak problémáikkal. Főként, hogy a törvényi szabályozás is akkor enged beavatkozást, ha a beteg maga érzi és jelzi a segítség igényét. Ez azért nehezítő tényező, mert általában nincs betegségtudat az ilyen diagnózisokkal élő személyeknél.

Minden beszámolómban kitérek e célcsoport ellátásának hiányosságára. Nagyon fontos lenne egy közösségi pszichiátriai ellátási forma meghonosítása városunkban, vagy legalább pszichoterápia igénybevételének biztosítása, mert erre a problémára még nincs megnyugtató válasz. A szociális iroda vezetőjével történő egyeztetés során körvonalazódni látszik egy egyesülettel történő együttműködésben megvalósuló közösségi ellátás elindítása Budaörsön. Nagy reménnyel várom a fejleményeket a terület égető szükségletének kielégítésére.

A társadalmi, vagy vagyoni helyzetük miatt hátrányos helyzetűek, valamint családi állapotuk miatti hátránnyal küzdők:

Ellátásuk a hivatal szociális irodáján és a helyi családsegítő, és gyermekjóléti szolgálaton keresztül valósul meg. Az önkormányzati tervek szerint a két intézmény összevonásra került - földrajzi értelemben -, azaz a GYEJÓ új épületbe került át, a családsegítő közvetlen szomszédságába.

A Szociális Iroda szemlélete, mely szerint senkit nem lehet ellátás nélkül hagyni a városban, más településekhez képest nagyobb biztonságot teremt a nehezebb sorsú családoknak. A szociális transferek mind mennyiségben és minőségben, mind a tartalmukra és a támogatási összegekre vonatkozóan túlmutatnak az önkormányzati kötelezettségeken. A tavalyi évben - a súlyos központi elvonás ellenére - emeltek a jövedelemhatár küszöbön és az idei évben újabb emelést terveznek, valamint a lakhatási támogatások tételén, ami szintén nem kötelező előírás szerinti juttatás.

Az intézkedés a Budaörsre is begyűrűző lakhatási válságra, az egyre súlyosbodó, országos problémára, igyekszik reagálni. Az ugrásszerűen megnövekedett lakásárak, valamint az ennek következményeként felugró albérletárak, amit magával von a piac szélsőséges változása, sok családnak ellehetetleníti a lakhatását. Főként a hátrányos és halmozottan hátrányos helyzetű családokat sújtja és sodorja létbizonytalanságba. A hajléktalanokat a baptista egyház, valamint az Oltalom Karitatív Egyesület látja el.

Ez független társadalmi jelenség, de sajnos még Budaörs városának a példaértékű támogatás kiutalása sem tudja megoldani az egyre markánsabb probléma felszámolását. Erre központi stratégiával kellene választ keresni, állami feladatvállalás szintjén, mivel a várostól történő elvonás jelenleg nagyobb keretet nem enged erre a területre fordítani.

A Vöröskereszt és a Máltai Szeretetszolgálat jelenléte a településen további biztosíték a terület sérülékeny tagjai számára. Kapcsolattartással igyekszem lehetőséget teremteni az észrevételek artikulálására, az észrevételek és építő javaslatok megfogalmazására.

Nemi, etnikai, vallási, nemzetiségi alapon történő hátrányos megkülönböztetésről nincs tudomásom. Női vezetőként sem tapasztaltam hátrányt, sőt városszerte is számtalan nő tölt be jelentős vezető pozíciót.

Aggasztó, hogy egyre emelkedik a bántalmazott nők száma Budaörsön. A szaporodó erőszakos cselekedetek egy eddig háttérben lévő célcsoportra irányítja a figyelmet. A családsegítő szakemberei az akut fázisban az OKIT-on (Országos Kríziskezelő Információs Telefonszolgálat) keresztül tudnak segítséget kérni klienseik számára, viszont nincsenek közvetlen kapcsolatban anyaoththonnal és nem áll rendelkezésükre eszköz a visszaérkezett nők biztonságos elhelyezésére. Sok esetben így visszakerülnek a bántalmazóhoz, a beavatkozás nem éri el a célját, sőt, lehet, hogy megkísérelt intézkedés táplálja a bántalmazás talaját.

A városban, térségben élő **nemzetiségi csoportok** is képviselettel bírnak a kisebbségi önkormányzatok működésével. Kulturális programjaik integrálódtak a város életébe színesítik azt és egyfajta szemléletformáló hatású együttélésre értek össze.

A megújult **cigány önkormányzat** közreműködésével, így e célcsoport is megjelenik e palettán és hatékonyabb jelenléttel tudják érdekeik képviseletét ellátni.

A társadalmi előítéletesség még Budaörs városában is tetten érhető, fontos a szemléletformálás e területek irányába is, hasonlóan, mint a fogyatékos emberekkel történő természetes együttélés kialakulásáért.

A Budaörsi Tanoda több hátrányos helyzetű, akár nemzetiségű, cigány származású gyermek felkarolásával a fent említett célokért dolgozik. Emellett a gyermekek felzárkóztatásával és az integrálásuk elősegítésével céljuk a társadalmi szakadék szűkítése is. Ez nem csupán az ottani szakemberek feladatvállalása kell legyen, hanem mindannyiunké. Senkitől nem fordulhatunk el egy adott társadalomban, hiszen az együttélés kötelez az elfogadásra mindannyiunkat. Az elfordulás helyett az elfogadás kinyilvánításával, odafordulással tudunk a kohézió erősíteni. Az a csoport, amelyiket a társadalom maga szorít marginális helyre, mindig a társadalom peremén élőknek fogja érezni magát. Hogyan várjuk el, hogy felelősséget vállalóként viselkedjenek ott, ahonnan kiszorítják őket? A többségnek van nagyobb felelőssége, hiszen neki van nagyobb ereje és több eszköze.

2020 egyik javaslata a tanoda új otthonát tekintve a Képviselő-testület előtt kedvező elbírálásra talált: a Patkó utca 9. szám alatti egyik - jelenleg kihasználatlan - ingatlan felújítását követően beköltözhet a tanoda, és a BULAKE ügyfélszolgálati irodája (ami a 2020 év decemberéig a támogató szolgálat egyik irodáját használta.) A város 2022-es költségvetésébe látszik beleférni ez az egyedülálló projekt, mivel 2021 nem várt kiadásai és elvonásai mellett

nem volt elegendő forrás egy ekkora szabású beruházás megvalósítására. A tervek már 2020 végén elkészültek, 2022 májusra van ígéret a beköltözésre.

Összefoglalás:

Eddigi munkám során igyekeztem olyan kapcsolati hálót kialakítani, mely segítségemre volt abban, hogy naprakész lehessen a város működésével, illetve működtetésével kapcsolatban.

Ennek érdekében – amikor a járványhelyzet engedte - részt vettem a Képviselő-testületi és bizottsági üléseken, valamint folytattam.

A bizottsági és testületi ülések alkalmával láthattam, hogy a város vezetése mennyire komolyan veszi a lakosság komfortérzetének biztosítását, annak ellenére, hogy a központosítás miatti elvonások és az önkormányzati normatíva drasztikus lecsökkentése kis híján ellehetetleníti azt. A korábbi feladat-ellátási kötelezettségeket igyekszik oly módon fenntartani, hogy a költségvetés nehézségei ne legyenek érezhetők a városi polgárok számára.

Budaörs város hiánytalanul eleget tesz az esélyegyenlőségi követelményeknek, de a központilag működtetett területek anomáliáiból fakadó hátrányokra helyi szinten kell válaszokat keresnünk. Ezért kezdeményeztem a Gyermekvédelmi Fórum létrehívását, mely arra hivatott, hogy gördülékenyebb esetkezelés valósuljon meg a budaörsi gyermekek és családok érdekében. Fontosnak érzem a szakmaközi egyeztetéseket és a különböző területek szakembereinek összehangolt munkáját. Javaslatot tennék prevenciós programok szervezésére, utcai szociális munkás, gyógypedagógus alkalmazására és kis létszámú iskolai, ill. óvodai csoportok létrehozására. Szükséges lenne a pszichiátriai ellátás megerősítésére gyermekek és felnőttek irányában egyaránt.

A Clementis utcai idősek napközijének felújítása elengedhetetlen, nagy reményekkel várjuk a jövő évre datált felújítás megvalósulását.

A korszerű és minden szempontból akadálymentes nyugdíjasház nagyobb mértékű kihasználtságát is javasolnám, főként, hogy az idősek napközije a felújítási munkák során elhelyezésre kell kerüljön, valamint a városi civil szervezetek hely igényének megoldása is időről időre felmerülő téma.

A szószólói poszt létrehozásával, munkámmal kapcsolatban több alkalommal voltam a helyi média vendége: BVTV, Budaörsi Napló, Budaörsi Infó, és megjelentek a riportok az orgánumok és több helyi civil szervezet közösségi oldalain is.

Igyekszem további fórumokat teremteni a beszélgetésekre, a személyes kapcsolatok elmélyülésére. Fontosnak tartom a szervezetekkel való egyeztetést, akkor is, ha semmilyen akut probléma nincs.